

இனிமையான குழந்தைகளே! மிகமிக அன்பான தந்தையின் உண்மையான அறிமுகத்தைக் கொடுப்பதற்கான யுக்திகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். பொருத்தமான சொற்களால் அல்ஃபின் அறிமுகம் கொடுப்பீர்களானால் சர்வவியாபி என்பதில் விஷயம் முடிந்து போகும்.

கேள்வி : அழிவற்ற ஞானரத்தினங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் குழந்தைகளின் கடமை என்ன?

பதில் : ஞானத்தின் ஒவ்வொரு விஷயம் பற்றியும் நல்லபடியாக விசார் சாகர் மந்தன் செய்து அனைவருக்கும் ஒரு தந்தையின் சரியான அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும். புண்ணிய ஆத்மா ஆக்குபவருடன் கூடவே பாவாத்மாவாக யார் ஆக்கியது - இதைப் பற்றிய ஞானத்தையும் கொடுக்க வேண்டியது குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய கடமையாகும். அனைவருக்கும் இராவணனின் இலந்தைப் பழத்தை (ஒன்றுக்கும் உதவாததை) எடுப்பதற்கு பதிலாக ஞான ரத்தினங்களை எடுக்குமாறு செய்ய வேண்டும். சேவைக்கான விதவிதமான யுக்திகளை வெளிக் கொண்டு வர வேண்டும். சேவையில் பிஸியாக இருப்பதன் மூலம் தான் அளவற்ற குஷி இருக்கும்.

பாடல் : அன்பரே வந்து சந்தியுங்கள்....

ஓம் சாந்தி. தந்தையாகிய பரமாத்மா எப்போதுமே படைப்பவர் எனச் சொல்லப்படுகிறார். மனிதர்கள் சொல்கின்றனர், இந்தப் பசு-பட்சிகளையெல்லாம் கூட அவர் படைக்கிறார் என்பதாக. ஆனால் புரிய வைக்க வேண்டும்-முதல் முதலில் மனிதர்களின் விஷயத்தையோ புரிந்து கொள்ளுங்கள். படைப்பவராகிய பரமபிதா மனித சிருஷ்டியை எப்படிப் படைக்கிறார்? மனிதர்கள் தான் அவரைத் தந்தை எனச் சொல்லி அழைக்கின்றனர். ஏனென்றால் துக்கத்தில் உள்ளனர். அனைவரும் அந்த ஒரு படைப்பவரை நினைவு செய்கின்றனர். ஆக முதல் முதலில் இதைப் புரிய வைக்க வேண்டும், மனித சிருஷ்டியைப் படைப்பவர் யார்? அந்தப் படைப்பவர் தாம் அனைவருக்கும் தந்தை ஆகிறார். முதல் முதலில் தந்தையின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும். ஆத்மாவுக்குத் தன்னைப் பற்றியோ, தந்தையைப் பற்றியோ அறிமுகம் இல்லை. அகம் ஆத்மாவின் அறிமுகம் இருக்குமானால் நாம் யாருடைய குழந்தை எனப் புரிந்து கொள்ளலாம். நாம் பரமபிதா பரமாத்மாவின் குழந்தைகள். அந்தத் தந்தை படைப்பவர் என்றால் முதல்-முதலில் மனித சிருஷ்டியைப் படைத்திருப்பார். அது புது உலகம் அல்லது சொர்க்கமாக இருக்கும். பாபா நிச்சயமாக சொர்க்கத்தையே படைப்பார். பாபா துக்கத்திற்காகப் படைப்பினைப் படைப்பார் என்பது நடக்க முடியாததாகும். அந்தத் தந்தையின் குழந்தைகள் நாம் எனும்போது அந்தத் தந்தை சொர்க்கத்தைப் படைக்கிறார் என்றால் நாமும் கூட அந்த சொர்க்கத்தில் இருக்க வேண்டும். அல்லது பரந்தாமத்தில் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் இங்கே பாகத்தை நடிப்பதற்காக வரவேண்டியுள்ளது. இவை விசார் சாகர் மந்தன் செய்வதற்கான யுக்திகளாகும். சமயம் எவ்வளவு கிடைக்கிறதோ, அப்போது இதே விசார் சாகர் மந்தன் செய்ய வேண்டும். சாது சந்நியாசிகள் முதலானோர் யாருமே யதார்த்த ரீதியாக பாபாவை அறிந்து கொள்ளவில்லை. படைப்பவர் நிச்சயமாக சொர்க்கத்தைத் தான் படைப்பார். அதனால் பிறகு அனைத்து ஆத்மாக்களும் நிர்வாணதாமத்தில் இருக்க வேண்டும். அந்த நிர்வாணதாமம் ஆத்மாக்களாகிய நம் அனைவரின் வீடாகும். அங்கே தான் பாபாவும் இருக்கிறார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தையுடன் புத்தியோகத்தை இணைப்பதற்காக முயற்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. யோகா இல்லாத காரணத்தால் தான் பிறகு மனிதர்களால் பாவங்கள் நடைபெறுகின்றன. மேலும் தாரணை இருக்க முடியாது. பாபாவை நினைவு செய்வதில்லை. பகவானோ ஒருவர் தான். அவர் மிகவும் அன்பான சொர்க்கத்தின் படைப்பாளர். அங்கே மிகுந்த சுகம் இருக்கும். இங்கே துக்கம் இருக்கிற காரணத்தால் பகவானை நினைவு செய்கின்றனர். தந்தை குழந்தைகளை சுகத்திற்காகத் தான் பெற்றெடுக்கிறார். சத்யுக் திரேதாயுகங்கள் சுகதாமம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. இப்போது இருப்பது கலியுகம். இதற்குப் பிறகு மீண்டும் சத்யுகம் வரவேண்டும். ஆக, நிச்சயமாக பாபாவும் வரவேண்டியுள்ளது. இதுபோல் விசார் சாகர் மந்தன் செய்து பிறகு யாருக்காவது அமர்ந்து சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும். இங்கே உங்களுக்கு பிரம்மா பாபா மூலம் தந்தையின் அறிமுகம் கிடைக்கின்றது. மனிதர்கள் அந்த மிக அன்பான தந்தைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. தந்தையை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதோடு தங்களை அவருடைய குழந்தைகள் என்பதைக் கூடப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நாம் தந்தையை அறிந்து கொண்டோம். அதனால் அவரை நினைவு செய்கின்றோம். அந்த நிராகார் இந்த சாகார் பிரஜாபிதா மூலம் படைப்பினைப் படைக்கிறார். பிரஜாபிதா பிரம்மா இருக்கிறார், பிராமணிகளும் இருக்கின்றனர். நிச்சயமாக பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் தந்தை பரமபிதாவாகத் தான் இருப்பார். அவர் படைப்பவர் எனச் சொல்லப்படுகிறார். யாராவது புதியதாக வருகிறார் என்றால் முதலில் தந்தையின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும். அல்ஃபின்

நினைவு இருந்தால் அதன் பிறகு மேலும் சென்று புரிந்து கொள்ள முடியும். அல்ஃப் இல்லாமல் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதையும் கூட இவர்களுடைய விளக்கம் மிகவும் சரியாகக் காணப்படுகிறது என்று மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ளும்படியாக இருக்க வேண்டும். மேலும் அந்த எல்லையற்ற தந்தை தான் சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் என்பதையும் இதுபோல் வேறு யாரும் புரிய வைக்க முடியாது என்று உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நிச்சயமாக நரகத்தைப் படைப்பவரும் கூட ஒருவர் இருக்கத் தான் செய்வார். பாவனமாக்கக் கூடியவர் ஒரு தந்தை என்றால் பதீத் ஆக்குபவர் ஒருவரும் இருப்பார். இதை நல்லபடியாகப் புரிய வைக்க வேண்டும். நாம் நினைவு செய்கிற அந்தத் தந்தை யார்? இராவணனையோ நினைவு செய்ய மாட்டார்கள். மனிதர்களோ பாவனமாக்கக் கூடிய இராம் பரமாத்மாவையும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை, பதீத் ஆக்கக்கூடிய இராவணனையும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. முற்றிலும் அறியாதவர்களாக உள்ளனர். படிவம் நிரப்பச் செய்யும்போதும் முதலில் பாபாவின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும். ஆத்மாவாகிய உங்கள் தந்தை யார்? இந்தக் கேள்வியை வேறு யாரும் கேட்க இயலாது. ஆத்மாவோ ஒவ்வொரு மனிதருக்குள்ளும் இருக்கிறது. ஜீவாத்மா, பாவாத்மா, புண்ணியாத்மா எனச் சொல்லப்படுகின்றது இல்லையா? புண்ணியாத்மாவாக பாபா தான் ஆக்குகின்றார். பிறகு இவர்களைப் பாவாத்மாவாக யார் ஆக்குகிறார்? இதை அவசியம் புரிய வைக்க வேண்டும். சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் பாபா, அவருக்கு நாம் அனைவரும் குழந்தைகள். அவரை நீங்கள் அறிவீர்களா? அவரோ நிச்சயமாக பாவன உலகத்தையே படைத்திருப்பார். இப்போது பதீத் உலகம். அதனால் மனிதர்கள் பாடவும் செய்கின்றனர், பதீத் பாவனா வாருங்கள் என்று. இவ்வளவு பதீத் மனிதர்கள் அனைவரையும் யார் பாவனமாக்குவது? சர்வவியாபியாக இருக்கிறார் என்றால் பிறகு பரமபிதா பரமாத்மாவே வாருங்கள் என்ற பேச்சு எழாது. சர்வவியாபியாக இருப்பாரானால் பிறகு அவரை நினைவு செய்வதற்கும் அவசியம் இல்லை. இப்போது நான் உங்களுக்கு மிக நல்ல அறிவுரை தருகிறேன். பிரம்மாவின் அறிவுரையோ புகழ் வாய்ந்தது இல்லையா? நாம் பிரம்மா முகவம்சாவளி பிராமண் பிராமணிகள். பிரம்மாவுக்கும் அறிவுரை தருபவர் நிச்சயமாக உயர்ந்தவராக இருப்பார். பிரம்மாவின் தந்தை பரமபிதா பரமாத்மா சிவன். அவர் ஆத்மாக்களின் தந்தை. இவர் பிரஜாபிதா. குழந்தைகள் நீங்கள் சேவைக்காக இப்படி-இப்படி விசார் சாகர் மந்தன் செய்வீர்களானால் உங்களுக்கு மிகுந்த குஷி இருக்கும். யாராவது முதன் முறையாக வந்தால் அவர்களுக்கு ஞானரத்தினங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். பாபா வந்து அவினாசி ஞான ரத்தினங்களை எடுத்துக்கொள்ளச் செய்கிறார். இதன் மூலம் நாம் உலகத்தின் எஜமான் ஆகிறோம். பிறகு இராவணன் வந்து இலந்தைப்பழத்தை (உதவாதவற்றை) எடுத்துக்கொள்ளச் செய்கிறான். சிவனுடைய சித்திரங்கள், தேவதைகளின் சித்திரங்கள் அனைத்தும் கல்லினால் ஆனவை. கல்லைப் பூஜித்துப் பூஜித்துக் கல்புத்தியுள்ளவராக ஆகிவிடுகின்றனர். சிவனுக்கும் கல்லினால் ஆன உருவம் உள்ளது. நிச்சயமாக ஏதோ ஒரு சமயம் சிவபாபா சைதன்யத்தில் (சரீரத்தில்) வந்து படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்திருப்பார். பிரஜாபிதா பிரம்மாவும் இருந்திருப்பார். பிரம்மாகுமாரி சரஸ்வதியும் கூட இருந்திருப்பார். இப்போது நடைமுறையில் உள்ளனர். இவருக்காகப் பாடல்-அனைவரின் மன ஆசைகளை நிறைவேற்றுவார். அவினாசி ஞானரத் தினங்களை தானம் செய்யக் கூடிய காடெஸ் ஆஃப் நாலட்ஜ் (ஞானத்தின் தேவி). அவர்கள் பிறகு சரஸ்வதிக்கு வீணை கொடுத்து விட்டுள்ளனர். இவ்விஷயங்கள் அனைத்தும் புத்தியில் வரவேண்டும். யாரேனும் சொற்பொழிவு செய்ய வேண்டுமானால் விசார் சாகர் மந்தன் செய்ய வேண்டியுள்ளது. முதலில் சொற்பொழிவை எழுதி அதை சரிபார்த்து பிழைகளற்றதாக செய்ய வேண்டும். பெரிய-பெரிய பேச்சாளர்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் மிகச்சரியாகப் பேசுகின்றனர். கொஞ்சம் திக்கினாலும் கவரவம் போய்விடும். முன்கூட்டியே பயிற்சி செய்கின்றனர். இங்கேயும் அவ்வளவு புத்தியுள்ளவராக இருக்க வேண்டும். அதாவது எவருக்கும் பாபாவின் அறிமுகம் கொடுக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். சேவை செய்ய வேண்டும். விகாரி குருக்களின் விலங்குகளில் அநேகர் சிக்கிக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் யாருக்கும் சத்கதி அளிக்க முடியாது. பதீத் பாவன் என்று நிராகார் பகவானுக்குத் தான் சொல்லப்படுகின்றது. சர்வவியாபி என்பதன் ஞானத்தினாலோ யாருக்கும் சத்கதி கிடைக்கவில்லை. பதீத் பாவன் ஒரே ஒரு சிவபாபா. அவர் ருத்ரன் என்றும் சொல்லப்படுகின்றார். ருத்ர யக்ஞமும் கூட புகழ் வாய்ந்ததாகும். இவ்வளவு பெரிய யக்ஞத்தை வேறு யாரும் படைக்க முடியாது. ருத்ரஞான யக்ஞம் எத்தனை ஆண்டுகள் நடைபெறும்? ஞானம் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார். யக்ஞத்தைப் படைக்கும் போது அதில் சாஸ்திரங்களையும் வைக்கின்றனர். இராமாயணம், பாகவதம் முதலான கதைகள் சொல்கின்றனர். அதை ருத்ர யக்ஞம் எனச் சொல்கின்றனர். உண்மையில் ருத்ர யக்ஞம் என்பது இது தான். இந்த யக்ஞமோ நீண்ட காலம் நடைபெறுகின்றது. அவர்களுடையதோ ஒரு மாதம் முழுவதும் நடைபெறலாம். இந்த யக்ஞம் பாருங்கள், எவ்வளவு காலமாக நடைபெறுகின்றது! இதில் பழைய பொருள்கள் என்னென்ன உள்ளனவோ, அவையனைத்தும்

அழிந்தாக வேண்டும். இந்தப் பழைய உலகம் முழுவதும் இதில் பஸ்மமாகி விடும். எவ்வளவு பெரிய யக்கும்! சிந்தனையோ செய்யுங்கள். எப்போது அனைவருடைய சரீரமும் ஸ்வாஹா ஆகிறதோ, அப்போது ஆத்மாக்கள் அனைவரும் பரந்தாமம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். பாபா வராதவரை பதீத்ததிலிருந்து பாவனமாக எப்படி ஆவது? மாயாவின் விலங்குகளில் இருந்து யார் விடுவிப்பது? யாரேனும் இருக்க வேண்டும் இல்லையா? அதனால் மாலிக் தாமே வருகிறார். சர்வவியாபியாக இருந்து ஞானம் தருகிறார் என்பதில்லை. அவரோ இங்கே வருகிறார். நாம் அவருடைய பேரக்குழந்தைகள். உண்மையில் நீங்களும் தான். இப்போது அந்தத் தந்தை வந்திருக்கிறார், தம்முடைய அறிமுகம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இராஜயோக ரிஷிகள். அவர்கள் ஹடயோக ரிஷிகள். இதைப்பற்றி ஒரு கதையும் கூட சொல்கின்றனர்- ரிஷியின் எடை (பெருமை) அதிகமா அல்லது ராஜரிஷியின் எடை அதிகம் என்று. அவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் விஷயங்கள், இது ஞான மார்க்கம். பக்தி மற்றும் ஞானத்தின் தராசு பற்றிய ஒரு கதையும் உள்ளது. ஒரு பக்கம் அனைத்து பக்தி சாஸ்திரங்களும், இன்னொரு பக்கம் ஒரு ஞானத்தின் கீதை. ஆக, ஒரு கீதை கனமானதாக ஆகிறது. கீதை ராஜரிஷிகளினுடையது. ஹடயோகிகளுக்கோ அநேக சாஸ்திரங்கள் உள்ளன. ஒரு பக்கம் அவை அனைத்தையும் வையுங்கள். இன்னொரு பக்கம் கீதையை வையுங்கள். உண்மையில் அதுவும் நம்முடையதல்ல. நம்முடையதோ ஞானத்தின் விஷயம். கீதையின் பகவான் வருவதே சத்தி அளிப்பதற்காக. ஆக, குழந்தைகளின் புத்தியில் இவை அனைத்தும் இருக்க வேண்டும். பிறகு யாராவது புரிந்து கொண்டாலும் சரி, இல்லையென்றாலும் சரி, உங்களுடைய கடமை ஒவ்வொருவருக்கும் புரிய வைப்பது. மரணம் வரும் நேரத்தில் அனைவரின் கண்களும் திறந்து கொள்ளும். இந்த ஞான யக்ஞத்திலிருந்து தான் இந்த வினாச ஜுவாலை எழுந்துள்ளது. இப்போது பாண்டவர்களாகிய உங்கள் எஜமான் பரமபிதா பரமாத்மா. பதீதர்களைப் பாவனமாக்குபவர் தான் ஒரு பரமாத்மா, கிருஷ்ணரல்ல. அவரோ இளவரசர். அவரை யாரும் காட் ஃபாதர் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கும் போது தான் ஃபாதர் எனச் சொல்லப்படுவார். கிருஷ்ணரோ தாமே ஒரு குழந்தை எனும்போது அவரை ஃபாதர் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அதற்குச் சட்டம் இல்லை. கிருஷ்ணரோடு கூட பிறகு ஜோடியும் வேண்டும். அவர்களுக்குக் குழந்தைகள் வேண்டும். அப்போது ஃபாதர் எனச் சொல்லப்படுவார். அவரோ பிறகு இல்லறவாசி ஆகிறார். இங்கோ நிராகார் தந்தை அமர்ந்து ஞானம் தருகிறார். அவர் ஒருபோதும் இல்லறத்தில் வருவதில்லை. சதா பவித்திர மாக உள்ளார். கிருஷ்ணரோ மாதாவின் கர்ப்பத்தில் பிறவி எடுக்கிறார் என்றால் அவரைப் பதீதபாவன் என்று எப்படிச் சொல்வார்கள்? இப்போது குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், பரமபிதா பரமாத்மா பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் சரீரத்தில் தான் வரவேண்டும். பிரஜாபிதாவோ நிச்சயமாக இங்கே தான் இருக்க வேண்டும். அதனால் அவரது பெயர் பிரம்மா என வைத்து சொல்கிறார், நான் இந்த சாதாரண சரீரத்தில் பிரவேசமாகிறேன். இவர் 84 பிறவிகள் எடுத்து இப்போது கடைசிப் பிறவியில் உள்ளார். மேலும் வானப்ரஸ்த அவஸ்தாவில் முழு அனுபவமுள்ள ரதமாக உள்ளார். அர்ஜுனன் பற்றிச் சொல்கின்றனர் இல்லையா, அநேக குருக்களைப் பெற்றிருந்தார். சாஸ்திரங்கள் முதலானவற்றைப் படித்திருந்தார் என்றால் இதுபோல் புரிய வைக்க வேண்டும். பிரஜாபிதா பிரம்மா என்ற பெயரை எப்போதாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? பிரம்மா இருக்கிறார் என்றால் முதலில் பிராமணர்கள் வேண்டும். வர்ணங்களும் முக்கியமாகும். சக்கரத்திலும் கூட வர்ணங்களைக் காட்டுகின்றனர். பிராமணகுலம் அனைத்தையும் விடச் சிறியதாகும். அவர்கள் ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான சமயமும் கொஞ்சம். எவ்வளவு குறைவாக பிராமணர்கள் உள்ளனர்! பிறகு அவர்களைவிட அதிகமாக தேவதைகள், அவர்களைவிட அதிகமாக சத்திரியர்கள், அவர்களைவிட அதிகமாக வைசியர்கள், சூத்திரர்கள். ஆக, பிராமணர்களாகிய நீங்கள் எவ்வளவு கொஞ்சமாக இருக்கிறீர்கள்! இந்தக் கொஞ்சம் பேரிலும் மிகக் கொஞ்சம் பேருக்குத் தான் சதா குஷியின் அளவு அதிகரிக்கிறது. பாபா புரிய வைத்துள்ளார், குஷியின் அளவு அதிகரிக்கும் அமிர்தவேளையில். பகலிலும் இரவிலும் வாயுமண்டலம் மிக அசத்தமாக உள்ளது. அச்சமயம் நினைவு செய்வது கஷ்டமாக உள்ளது. அமிர்தவேளை நேரம் பாடப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சமயத்தில் ஆத்மாக்கள் அனைவரும் களைத்துப்போய் சரீரத்திலிருந்து விடுபட்டுத் தூங்கிப் விடுகின்றனர். அது சுபமுகூர்த்தவேளை. எப்படியும் பாபாவின் நினைவு, நடக்கும் போதும் சுற்றிவரும் போதும் கூட மனதில் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். மற்றப்படி உடலை வருத்தி ஓரிடத்தில் அமர்ந்து நினைவு செய்தால் அந்த நினைவு நிற்காது. ரிஷி முனி பக்தர்களும் கூட அமிர்தவேளை எழுந்து கீர்த்தனை முதலியவற்றைப் பாடுகின்றனர். ஏனென்றால் அந்தச் சமயத்தில் சத்தமான வாயுமண்டலம் இருக்கும். ஆக, யாராவது வந்தால் அவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும்.- நாம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை. இதில் எந்த ஒரு குருட்டு நம்பிக்கையின் விஷயமோ இல்லை. நிராகார் தந்தை ஆசிரியர் ரூபத்தில் நமக்கு

சகஜ இராஜயோகத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அப்போது மனிதர்கள் வியப்படைவார்கள், இவர்களுக்கு நிராகார் தந்தை எப்படிக் கற்பிக்கிறார் என்று. பகவான் வாக்கும் நிச்சயமாக உள்ளது என்றால் அவசியம் சரீரத்தில் வந்து இராஜயோகம் கற்பித்திருப்பார். ஏதேனும் சரீரத்தை லோனாக எடுத்திருப்பார் என்றால் முதலில் யுக்தியுடன் பாபாவின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும். சர்வவியாபி எனச்சொல்வதால் என்ன ஆஸ்தி கிடைக்கும்? பகவானுடைய மகாவாக்கியங்கள் காதில் விழாத வரை யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பகவான் நிராகாராக (சரீர உருவமற்றவர்) உள்ளார். பிரம்மா சாகார் (சரீரமுள்ள) பிரஜாபிதா. நீங்கள் பிரம்மாகுமார் குமாரிகள். நிராகார் பரமாத்மா பிரம்மாவின் உடல் மூலம் படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நம்முடைய நோக்கம், குறிக்கோள் மனிதரில் இருந்து தேவதை ஆவது. பாபாவின் அறிமுகம் கொடுப்பீர்களானால் பாபாவின் நினைவு இருக்கும். சிலர் பகவான் நிராகார் என்று எழுதுகின்றனர் என்றால் அவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும். இன்னும் சிலர் எழுதுகின்றனர், எனக்குத் தெரியாது என்று. அட, உங்களுக்குத் தந்தையைத் தெரியாதா? பரமபிதா பரமாத்மா என்று சொல்கிறீர்கள் என்றால் நிச்சயமாக ஒருவர் இருப்பார் தானே? குழந்தைகளோ அறிவார்கள், நாம் பரமபிதா பரமாத்மாவிடமிருந்து வருங்கால ஜென்ம-ஜென்மாந்தரத்துக்கான வாழ்வாதாரத்தினைப் பெறுகின்றோம். இதில் யார் விக்னத்தை ஏற்படுத்துகிறார்களோ, அவர்களுக்கு எவ்வளவு பாவம் சேரும்! அதுவும் புரிந்து கொண்டு விக்னத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர். புத்தியற்றவர்கள் மீதோ எந்த ஒரு குற்றமும் இல்லை. அவர்களுடைய முழு உலகமுமே புத்தியற்றதாக உள்ளது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாய்-தந்தையர் பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு..... இதன் ஒவ்வொரு சொல்லின் பொருளையும் குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள். முதல் முதலில் தாய்-தந்தை பிறகு பாப்தாதா. யார் சொர்க்கத்தின் மாலிக் ஆக்குகிறாரோ அவர் தான் தாய்-தந்தை எனப்படுகிறார். பிறகு இவர் பாப்தாதா ஆகிறார். பிறகு சொல்கின்றனர், ஜெகதம்பா-இது மிக ஆழமான விஷயமாகும் (புதிர்). அனைத்திலும் ஆழமான விஷயம் இது-யாரைப் புரிந்து கொள்வதன் மூலம் மனிதர்களுக்கு மிகுந்த பயன் ஏற்படும்? பிறகு சொல்கிறார், தேடிக் கண்டெடுக்கப் பட்டவர்கள்- இது இரண்டாவது புதிர். பிறகு சொல்கிறார், பிராமணகுல பூஷணர், சுயதரிசனச் சக்கரதாரி-இதுவும் கூடப் புதிய புதிராகும். ஒவ்வொரு வியத்திலும் புதிர் உள்ளது. நல்லது.

சுயதரிசனச் சக்கரதாரி கண்மணி ரத்தினங்களுக்கு அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம்.
ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) அமிர்தவேளையின் சுபமுகூர்த்தத்தில் பாபாவை மிகுந்த அன்புடன் நினைவு செய்து குவியின் அளவை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். போகும் போதும், வரும்போதும் கூட நினைவின் அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும்.
- 2) பாவகர்மங்களில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் ஞானத்தை நன்கு தாரணை செய்வதற்கும் ஒரு பாபாவிடம் புத்தியோகத்தை இணைப்பதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம் : தயார்நிலையில் இருக்கும் சக்தி (எவரெடி) மூலம்
பெட்டி படுக்கையைச் சுருட்டி வைக்கக் கூடிய, சமயத்தில் எவர்-ரெடி ஆகுக !

தயார் நிலையில் இருக்கும் சக்தி மூலம் யாரொருவர் தேகம், தேக சம்மந்தம், பொருள்கள், சம்ஸ்காரங்கள்..... அனைத்தினுடைய பெட்டி படுக்கையைச் சுருட்டி வைத்து தயாராகிறாரோ, அவர் தான் எவர்-ரெடி எனச் சொல்லப்படுவார். அதனால் சித்திரங்களில் கூட தயார்நிலையில் இருக்கும் சக்தியை பெட்டி படுக்கையைச் சுருட்டித் தயார் நிலையில் வைத்திருப்பதாகக் காண்பிக்கின்றனர். சமயத்தின் அழைப்பு வந்தவுடன் எவர்-ரெடி ஆகிவிட வேண்டும். எந்த ஒரு சம்மந்தமோ பொருளோ நினைவு வரக்கூடாது !

கலோகன் : பரமாத்மாவின் குணங்கள் மற்றும் சக்திகளைத் தனக்குள் தாரணை செய்வது தான் மகான் தபஸ்யா ஆகும்.